

ЖДО. Κακιή, ἄλ, δε. ἐπιθ=κακοβύι. Κάκζ. ἐπιρ.(έρωτημ.)=κάκω. 2)=άκοζε. 3)άμα, ἀφ' οὐ. Σκάκζ ηε. ἔαν μή, εί μή. Καλενδάρъ, ρ. ἀρσ. καλενδάριον, μηνολόγιον. Βλάσακζ, α. ἀρσ. (ύποκοριστ. Σερβ.) μικρὸν ἀστάχυ. Κλονιό, ησθ. ρ. κλίνω. Σμεσ. -ι. κλίνω πρός τι, σαλεύομαι, κλονοῦμαι, ταλαντεύομαι.

Κλοποτζ, α. ἀρσ. (263) ψόφος, χροτος, χτύπος, θόρυβος. Κηκιχνά, γι. θηλ. θυγάτηρ βασιλέως-ήγεμόνος, βασιλόπαις. Κεβάρηνια, εψη. ρ. =κεβάρετβιο.

Κελόδα, γι. θηλ. κορμὸς δένδρου μέγας κεκομένος. Κολύβα, γι. θηλ. (Σερβ. και Βολγαρ.) καλύβα, ἀχυρόσπιτον.

Κολю, κόλεσθ. ρ. σφάττω, σφάζω. 2)μτφρ. ἀγκυλώνω, κεντῶ, σουβλίζω.

Κονέψη. ἐπιρ. παντάπασι, ὅλως δι' ὅλου, ὄλοτελῶς, ἐξ ἀπαντος.

Κολφὰ (ἢ κολόδο), γι. θηλ.

θεότης τις (ύπὸ τῶν παλαιῶν κατὰ τὸν χειμῶνα ἑօρταζομένη). Κεντέρτζ, α. ἀρσ. (Γαλλ. concert). συμφωνία, μουσικὴ, συνῳδία, ἀρμονία, μελῳδία, μέλος ἡδύ. Κόνχε. ἐπιρ. ἐξ ἀπαντος, ἀφεύκτως. Κοτόρηι. ὅρα ἐν τῷ ἄλλῳ λεξ. 2)καὶ ἀντὶ ἀναφορ. ἀντων. ὅς, ὅστις (245). Κυπάλο, α. ἀρσ. θεότης τις τῶν καρπῶν τῆς γῆς (ὅρα ἢ Δήμητηρ). Κύςχ, α. ἀρσ. βοῦκα, χαψὶά, βουχὶά, φωμὸς, ἔνθεσις, ἔγκαρος, τεμάχιον ἀρτου ἢ ἄλλου τινός. Κύψιλη, η. θηλ. (Σερβ. και Βολγαρ.) σπῆτι. 2)ὅρα ἐν τῷ ἄλλῳ λεξ.

—————

Δ

Λάδο, α. ἀρσ. θεότης τις (τῆς εύρροσύνης. ὅρα ἢ Εύφροσύνη, ἢ αἱ χάριτες).

Λάνεζ, η. α. ἀρσ. (Σερβ.) ἀλυ-